

Nasjonal Samling

er ikke noe politisk parti, men

en bevegelse som vil samle folket av alle klasser og stender på tvers av partigjerder og klassemotsetninger.

Nasjonal Samling vil bygge op igjen samfundet på det åndelige og moralske grunnlag i folket.

Nasjonal Samling vil verne om kristendom, hjem og moral og bekjempe de nedbrytende krefter.

De borgerlige partiers såkalte kamp mot marxismen og gudløsheten er bare spillfekteri og tomt snakk. De gir stadig etter for de gudløse og er på vikende front. De er marxismens beste støtter.

VIDKUN QUISLING har skrevet:

„Marxismen er tvers igjennem og til avgrunnens dybder gudsfjendtlig og anti-kristelig. Den er hatets religion. Jeg vet at marxismen er slik. Jeg har sett marxismen i praksis i mange år og vet hvad jeg snakker om.“

QUISLING uttalte i sin radiotale 2. oktober i år:

„Den borgerlige partipolitikk og liberalismen skaper marxister og er grunnlaget for marxismens innførelse. — — — Partipolitikken splitter folket og er en hindring for en samling mot marxismen. Derfor er i kampen mot marxismen enhver stemme bortkastet som ikke gis til Nasjonal Samling.“

QUISLING på NS riksmøte i Oslo 26. juni 1936:

„For det løfte gjør vi med hverandre, og derom skyter jeg til vidne Gud, som råder for alt, at ikke skal vi gi oss, før vi har fridd vårt folk eller i annet fall dø. Vi skal seire!“

Marxismen i praksis.

I det såkalte **norske arbeiderpartis prinsipielle program** ved stortingsvalget 1936 står det:

«Partiet som bygger på marxismen og de erfaringer som er vunnet gjennom kamper i Norge og andre land, fastslår sitt syn på utviklingen og de veier partiet vil følge for å nå frem til et sosialistisk (d. v. s. marxistisk-bolsjevikisk) samfund.»

Statsminister Nygårdsvold uttalte også i sin valgtale i Kringkastingen lørdag den 3. oktober i år, at **partiets mål er å innføre marxismen i Norge.**

Marxismen i praksis (foto: Quisling).

Marxismens, det vil altså si Det norske Arbeiderpartis, egentlige mål er:

**å opheve eiendomsretten og friheten
å bryte ned religion og moral i folket**

for å skape et statskapitalistisk utbyttersamfund, som en del av Sovjetveldet eller, som det heter i arbeiderpartiets prinsipielle program 1936: et verdensforbund av de sosialistiske samfund, d. v. s. et marxistisk, bolsjevikisk Sovjet-Norge i avhengighet av Stalin & Co.

Veien til dette må gå gjennom terror og vold, borgerkrig og utsleffelse av folkets egenart.

Som i Russland, så i Spania!

Som i Spania, så i Norge!

104552

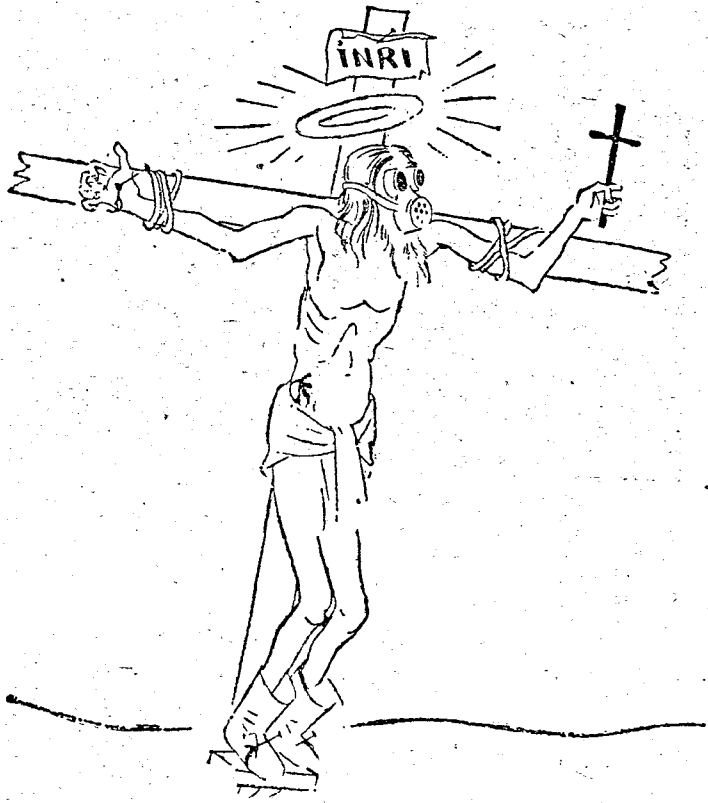
Religionen opfattes som en dulmende gift som holder arbeiderne nede i avhengighet av kapitalen.

Karl Marx: «Religion er folkets opium.»

Lenin: «Religionen er et åndelig fusel som bedøver kapitalens slaver, utvisker deres menneskeansikt og bringer dem til å glemme sitt krav på en noenlunde menneskeverdig tilværelse.»

Det norske Arbeiderparti bygger på det samme syn.

Statsråd Oscar Torp: «Å undervise i katekismus er å gi barnehjernene alkohol.»

Billede fra en norsk marxistisk brosjyre, Oslo 1932.

Hambro uttalte i stortinget at man måtte gi arbeiderpartiet „en fair chance“. En „fair chance“ til hvad? Til å gjennomføre marxismen og dens prinsipper!

De gjemte gudløse.

Marxistenes central for den gudsfiendtlige propaganda er i Moskva under ledelse av jøden *Yaroslavski* (*Gubelmann*).

De gudløses kampforbund har sine avdelinger i alle land.

Yaroslavski har uttalt: „Vi forkynner krig mot all religion, en krigersk gudløshet.“

Undervisningsministeren, *Lunatscharski*, har uttalt: „Vi hafer de kristne og kristendommen, for de forkynner kjærlighet til nesten og barmhjerfighet, hvilket er i strid med våre prinsipper.“

I deres offisielle tidsskrift «*Den gudløse*» står det: „Ingen røverbande er så skadelig som preste- og sektvesenet. Ingen slibrig bok har gjort så meget ondt som bibelen.“

Det er disse folk **Det norske arbeiderparti** er solidarisk med!

Det er disse folk arbeiderpartiet, ifølge sitt prinsipielle program for 1936, vil støtte!

Fin Moe, redaktør av arbeiderpartiets offisielle tidsskrift, *Det 20de århundre*, skrev i *Arbeiderbladet* 15. april, 1929: «*Kristendommens syn står mot det vi hevder.*»

Martin Tranmæl skrev i *Arbeiderbladet* 1930: «*Prester har alltid vært som bikjer efter døende og lik.*»

Og i *Arbeiderbladet* 1932: „Hver søndag formiddag huserer prester i Kringkasfingen. Det er som regel en lidelse å høre deres prekener.“

Statsminister Nygårdsvold erklærte sig i stortinget 8. april 1929, enig med kommunisten *Aase* i, at kirken var et bremseapparat i klassekampen og en levning fra fortiden som skulde vært avskaffet.

Bondepartiet:

Det norske Arbeiderpartis ledere, som er solidariske med plynderne og kirkeskjenderne i Moskva og Spania, har **bondepartiet** i Norge sluttet forlik med og holder ved regjeringmakten.

Venstres

siste regjeringer har støttet sig til marxistene i stortinget, og har stadig gitt kulturbolsjevikene sin tilslutning.